

Memoria Obscura (Αφανής Μνήμη) της Τζένης Αργυρίου

Ένα παιχνίδι μνήμης, φωτός και σκιάς, φωτογραφίας και ήχου για την α-λήθεια και τη λήθη.

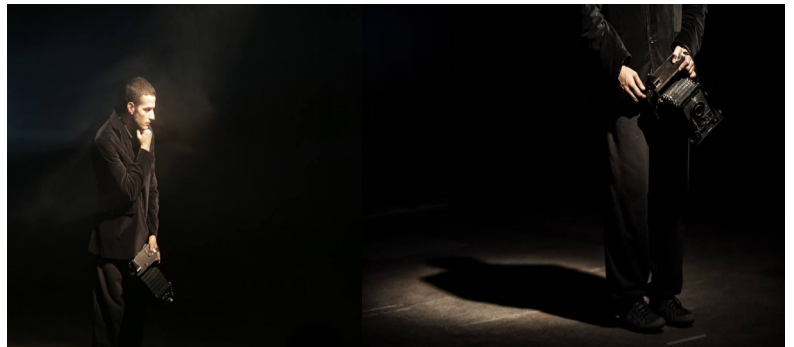
Περιγραφή:

Το φωτογραφικό λεύκωμα “Γρεβενά 1895-1975, ογδόντα χρόνια φωτογραφίας” του Βαγγέλη Νικόπουλου (<http://www.mnimesgrevenon.gr/>), υπήρξε εναρκτήρια δύναμη και έμπνευση για τη δημιουργία της performance Memoria Obscura (Αφανής Μνήμη). Οι φωτογραφίες που εμπιστεύτηκε ο συλλέκτης στη δημιουργό, αποτυπώνουν εικόνες ζωής, πόνου, δράσης, πολέμων, σφαγών και προδοσίας, όλη τη βία της κατοχής και του εμφυλίου, των Δεκεμβριανών και της Επταετίας αλλά και εικόνες οικογενειακής και κοινωνικής συνύπαρξης. Όλα μαζί προβάλλουν αβίαστα την εξέλιξη της ίδιας της χώρας μας τον τελευταίο αιώνα.

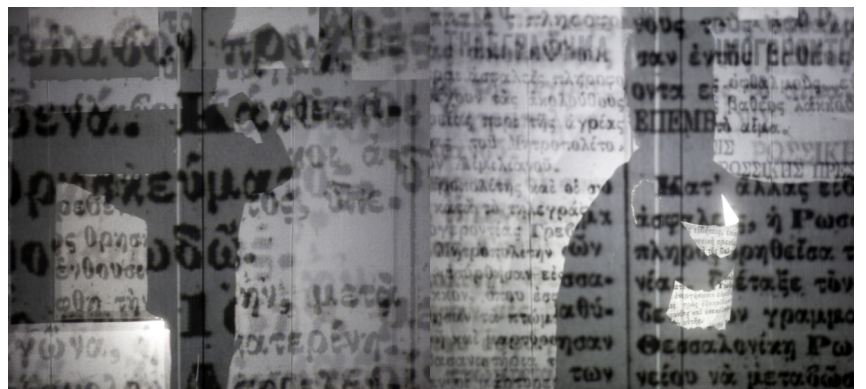

“Κοιτώντας τις φωτογραφίες, αναρωτιόμουν τι συνέπειες έχει η έλλειψη ιστορικής συνείδησης στη γενιά μου; Πως θα αντεπεξέλθουμε σε τυχόν ανάλογες εποχές; Θα μπορούσε ένα τέτοιο υλικό να αφυπνίσει μνήμες χωρίς να υποστηρίζει μια αλήθεια;”

Ο ερμηνευτής χρησιμοποιεί το σώμα του, τη σκηνογραφία, το φως και τη μουσική για να μας ταξιδέψει στο χρόνο. Ένας νεαρός καταγράφει τη ζωή της πόλης, σταματά το χρόνο, αλλάζει συνθήκες και ιστορικά πρότυπα, ακολουθεί τους συνειρμούς του ανάμεσα στο τότε και στο τώρα. Η μνήμη κυκλοφορεί στο σώμα. Το σώμα προσκολλάται στη μνήμη. Και τα δυο λειτουργούν ως η μηχανή του αθέατου χρόνου.

“Η φωτογραφία δεν είναι απαραίτητα ένα τεκμήριο αλήθειας, μπορεί όμως να γίνει αφετηρία δημιουργικής σκέψης. Χωρίς τη συνοδεία της προφορικής μαρτυρίας, χωρίς τη συμμετοχή της μνήμης και της φαντασίας, η φωτογραφία παραμένει ένα ξερό κομμάτι χαρτί, ένα απολίθωμα του παρελθόντος. Πλέουμε σε μια θάλασσα μνήμης, μια θάλασσα από αποσπάσματα στιγμών και σπαράγματα προσώπων του παρελθόντος έτοιμα να μας πουν την ιστορία τους ή να παραμείνουν για πάντα βουβά”

Φωτογραφίες μεγεθυμένες και κατακερματισμένες προβάλλονται και συνθέτουν αποσπασματικές μνήμες. Μέσα από το σώμα του ερμηνευτή οι λεπτομέρειες της κάθε φωτογραφίας αρχίζουν να ζωντανεύουν, να αποκτούν σημασία, υλικότητα και αμφισημία. Μαρτυρίες ανθρώπων που βρίσκονται ακόμη εν ζωή, συμπρωταγωνιστούν, μαρτυρίες που μιλούν για το τότε... είτε μέσα από προσωπικές αναμνήσεις, είτε μέσα από ιστορίες που έχουν ειπωθεί.

Γιατί η συνείδηση του “χθες”, που είναι τόσο κοντά στο σήμερα, και η ευθύνη για το αύριο, που κι εκείνο με τη σειρά του είναι ήδη “σήμερα”, μας κάνουν παρόντες στο παρόν; Το έργο φωτίζει το παρελθόν και προβληματίζει για το παρόν, θέτοντας ερωτήματα ατομικής και συλλογικής μνήμης αλλά και ευθύνης για όσα προηγήθηκαν και όσα θα ακολουθήσουν.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Σκηνοθεσία - Χορογραφία: Τζένη Αργυρίου

Ερμηνεία: Επαμεινώνδας Δαμόπουλος

Δραματουργία: Κατερίνα Ευαγγελάκου

Σκηνογραφία: Γκάυ Στεφάνου

Μουσική Σύνθεση: Γιάννης Αγγελάκας, Νίκος Βελιώτης, Cotti K.

Ηχητικός Σχεδιασμός: Άρης Λουζιώτης, Αλέξανδρος Σιδηρόπουλος

Φωτιστικός Σχεδιασμός: Ευγένιος Τζαφέστας

Επεξεργασία Φωτογραφιών 3D: Νίκος Μακρής

Επεξεργασία Βίντεο: Τζένη Αργυρίου, Θοδωρής Χλιάπας

Μουσική Επιμέλεια: Μαρία Αργυρίου, Βαγγέλης Νικόπουλος

Φωτογραφίες: Θοδωρής Χλιάπας, Λίλα Σωτηρίου, Γιώργος Μαστοράκης, Μίλτος Αθανασίου

Διεύθυνση Σκηνης: Αντώνης Νικηφόρος

Διεύθυνση παραγωγής: Μαρία Αργυρίου

Παραγωγή: Βαγγέλης Νικόπουλος & Aporphy.org

Συλλέκτης φωτογραφικού αρχείου: Βαγγέλης Νικόπουλος <http://www.mnimesgrevenon.gr/>